

Posolstvo Svätého Otca na Pôstne obdobie 2020

„*V Kristovom mene prosíme: Zmierte sa s Bohom!*“ (2 Kor 5, 20)

Drahí bratia a sestry!

Aj toho roku nám Pán poskytuje príhodný čas, aby sme sa pripravili sláviť s obnoveným srdcom veľké tajomstvo Ježišovej smrti a zmŕtvychvstania, ktoré je základom kresťanského života tak jednotlivca, ako aj spoločenstva. K tomuto tajomstvu sa musíme neustále vracat', mysl'ou i srdcom. Ono v nás totiž neprestáva rásť do tej miery, do akej sa necháme zachytiť jeho duchovnou dynamikou a priľneme k nemu svojou slobodnou a veľkodušnou odpoveďou.

1. Veľkonočné tajomstvo – základ obrátenia

Radosť kresťana vyviera z počutia a prijatia radostnej zvesti o Ježišovej smrti a zmŕtvychvstaní: *kerygmy*. Tá zahŕňa tajomstvo lásky, ktorá „je taká reálna, taká opravdivá, taká konkrétna, že nám ponúka vzťah plný úprimného a plodného dialógu“ (*Christus vivit*, 117). Kto verí v toto tajomstvo, odmieta klamstvo, podľa ktorého náš život pochádza len z nás samých, hoci v skutočnosti sa rodí z lásky Boha Otca, z jeho vôle darovať život v hojnosti (porov. *Jn* 10, 10). Ak však počúvame zvodný hlas „otca lži“ (porov. *Jn* 8, 45), riskujeme, že sa prepadneme do priepasti nezmyslov a okúsime už tu na zemi peklo, ako o tom svedčia, žiaľ, mnohé tragické udalosti z osobnej i kolektívnej ľudskej skúsenosti.

Na tohoročné Pôstne obdobie by som preto chcel všetkým kresťanom adresovať slová, ktoré som napísal v apoštolskej exhortácii *Christus vivit*: „Pozerať sa na rozopäté ruky ukrižovaného Krista a dovoliť, aby ťa znova a znova zachraňoval. A keď sa pôjdeš vyznať zo svojich hriechov, ver pevne v jeho milosrdenstvo, ktoré ťa oslobodzuje od viny. Kontempluj jeho krv vyliatu s takou veľkou láskou a nechaj sa ňou očistiť. Tak sa budeš môcť vždy znova prebudiť k životu“ (123). Kristova Veľká noc nie je udalosťou z minulosti: skrze moc Ducha Svätého je stále aktuálna a umožňuje nám s vierou hľadiť na Kristovo telo a dotýkať sa ho v mnohých trpiaciach.

2. Naliehavosť obrátenia

Bude užitočné hlbšie sa zamyslieť nad veľkonočným tajomstvom, vďaka ktorému nám bolo darované Božie milosrdenstvo. Zakúsiť milosrdenstvo je totiž možné iba v stretnutí „z tváre do tváre“ s ukrižovaným a vzkrieseným Pánom, „ktorý ma miluje a vydal seba samého

za mňa“ (Gal 2, 20): v dialógu od srdca k srdcu, od priateľa k priateľovi. Preto je modlitba v Pôstnom období taká dôležitá. Je viac ako len povinnosťou, vyjadruje potrebu odpovedať na Božiu lásku, ktorá nás vždy predchádza a podopiera. Lebo kresťan sa modlí vo vedomí, že si takúto lásku nezaslúži. Modlitba môže nadobúdať rôzne podoby, no v Božích očiach je skutočne dôležité to, že preniká do nášho vnútra a narúša tvrdosť nášho srdca, obmäkčuje ho, aby sa čoraz viac obracalo k Bohu a jeho vôli.

V tejto príhodnej dobe sa preto nechajme viesť ako Izrael na púšti (porov. Oz 2, 16), aby sme mohli napokon začuť hlas nášho Ženícha a hlbšie a ochotnejšie ho nechali v nás rezonovať. O čo viac sa dáme viesť jeho Slovom, o to skôr budeme môcť zakúsiť jeho nezaslúžené milosrdenstvo voči nám. Nenechajme teda uplynúť tento čas milosti nadarmo, v klamnej predstave, že my určujeme čas a spôsob nášho obrátenia k nemu.

3. *Vášnivé Božie odhodlanie viesť dialóg so svojimi deťmi*

To, že nám Pán znovu raz ponúka takýto príhodný čas na naše obrátenie, by sme nemali považovať za samozrejmosť. Táto nová príležitosť v nás má prebudiť pocit vd'ačnosti a zatriasť našou zotrvačnosťou. Napriek často dramatickej prítomnosti zla v našom živote – a tiež v Cirkvi a vo svete – toto časové obdobie, ktoré nám ponúka možnosť zmeniť smer života, vyjadruje vytrvalú Božiu vôľu nepreustiť s nami dialóg spásy. V ukrižovanom Ježišovi, ktorého Boh „za nás urobil hriechom“ (2 Kor 5, 21), zašla táto vôľa tak ďaleko, že Boh nakládol na svojho Syna všetky naše hriechy, až sa „uskutočňuje obrátenie sa Boha proti sebe samému“, ako píše pápež Benedikt XVI. (encyklika *Deus caritas est*, 12). Lebo Boh miluje aj svojich nepriateľov (porov. Mt 5, 43 – 48).

Dialóg, ktorý chce Boh nadviazať s každým človekom prostredníctvom veľkonočného tajomstva svojho Syna, nie je dialógom, aký sa pripisuje obyvateľom Atén, ktorí vraj „nemali na nič toľko času ako rozprávať alebo počúvať niečo nové“ (Sk 17, 21). Takýto druh klebetenia, diktovaný prázdnu a povrchnou zvedavosťou, charakterizuje svetského ducha každej doby a v našich časoch môže byť aj výsledkom nevhodného používania komunikačných prostriedkov.

4. *Bohatstvo, o ktoré sa človek delí a nehromadí ho pre seba*

Postaviť veľkonočné tajomstvo do centra života značí mať súcit s Kristovými ranami, ktoré dnes nachádzame v mnohých nevinných obetiach vojen, svojvoľného konania proti životu – od nenarodených detí až po starých ľudí – v obetiach rôznych foriem násilia, prírodných katastrof, nespravodlivého rozdelenia dohier zeme, obchodu s ľudskými

bytosťami vo všetkých jeho formách a bezuzdného smädu po zárobku, ktorý je istou formou modloslužby.

Aj dnes je dôležité pripomínať mužom a ženám dobrej vôle, aby sa delili o svoje vlastníctvo s chudobnejšími. Takáto almužna je formou osobnej účasti na budovaní spravodlivejšieho sveta. Podeliť sa s láskou robí človeka ľudskejším; pri hromadení majetku hrozí, že sa staneme necitlivými a uzavrieme sa vo svojom egoizme. Môžeme a musíme však ísť ešte ďalej, a to pokiaľ ide o štruktúrne otázky ekonomiky. Preto som v Pôstnom období zvolal do Assisi v dňoch 26. až 28. marca 2020 mladých ekonómov, podnikateľov a *change-makerov*, aby prispeli k navrhnutiu spravodlivejšej a inkluzívnejšej ekonomiky, než je tá dnešná. Ako sa už viackrát v cirkevnom učení zopakovalo, politika je významnou formou bratskej lásky (porov. Pius XI., *Príhovor k Talianskej federácii katolíckych univerzitných študentov* – FUCI, 18. decembra 1927). To isté možno povedať o ekonomike, ak do nej zavádzame evanjeliového ducha, teda ducha blahoslavenstiev.

Ohľadom nastávajúceho Pôstneho obdobia prosím o príhovor Najsvätejšiu Pannu Máriu, aby sme prijali výzvu nechať sa zmieriť s Bohom, aby sme zamerali zrak svojho srdca na veľkonočné tajomstvo a obrátili sa k otvorenému a úprimnému dialógu s Bohom. Takto sa totiž môžeme stať tým, čo Kristus povedal o svojich apoštoloch: soľou zeme a svetlom sveta (porov. *Mt 5, 13 – 14*).

V Ríme pri Svätom Jánovi z Lateránu 7. októbra 2019, na spomienku Panny Márie Ružencovej

František

Z talianskeho originálu

MESSAGGIO DEL SANTO PADRE PER LA QUARESIMA 2020

preložila M. Spišiaková.